

UN DOCUMENTAL DE GUILLERMO CRUZ Y RAÚL SÁNCHEZ
DIRIGIT PER GUILLERMO CRUZ

26 DE ABRIL, PLAY AGAIN

LA VIOLÈNCIA A L'ESPORT POT
COMPORTAR GREUS CONSEQÜÈNCIES

PRODUIT PER YERMO TV. PRODUCCIÓ EXECUTIVA RAQUEL SOTILLOS Y GUILLERMO CRUZ. GUIÓ OSCAR VÁZQUEZ
SO DIRECTE ENRIQUE G. BERMEO. FOTOGRAFIA I CÁMERA JUANJO BERMEO, RAUL DE LA MORENA Y GUILLERMO CRUZ
MUNTATGE BRUNO PALAZÓN-ARNAUD Y GUILLERMO CRUZ. MÚSICA ORIGINAL JUAN MARCHENA. MUNTATGE DE SO KAMIKAZE ESTUDIO
AMB LA COL·LABORACIÓ D'AJUNTAMENT DE BARCELONA, METROPOLIS, GENERALITAT DE CATALUNYA Y FUNDACIÓ CATALANA PER A L'ESPORT

WEB: 26deabrilplayagain.com

FACEBOOK: facebook.com/DOCPLAYAGAIN

EMAIL: contacto@26deabrilplayagain.com

TEASER: <https://youtu.be/7PMZKQMoPu0>

26 DE ABRIL, PLAY AGAIN

És un projecte de conscienciació social sobre la violència a l'esport. Està impulsat per Raúl Sánchez i Guillermo Cruz. Raúl Sánchez, exfutbolista, va patir una agressió en un partit de futbol de veterans que li va causar una lesió medul·lar i el va deixar tetraplègic. Guillermo Cruz, realitzador, productor de cinema i amic d'en Raúl, ens explica, a través d'un documental punyent, la història d'en Raúl. Ambdós s'han proposat de lluitar contra la violència a l'esport.

INTRODUCCIÓ

L'esport, en la seva essència més profunda, ha estat sempre un element de socialització, tant per a les persones que el practiquen com per a la gran massa social que el segueix. Quasi sempre podem associar l'esport amb aspectes positius de l'entorn i la vida de les persones. En l'actualitat podríem dir que l'esport s'ha convertit, en molts casos, en un fenomen social de masses. Sens dubte, la influència de l'esport en la societat moderna és evident amb esdeveniments com els partits de futbol o els Jocs Olímpics.

Com amb tot, quan l'esport arriba a una massa incalculable de persones, intervenen agents externs que, de vegades, tenen interessos que van més enllà de l'esport. En molts casos, aquests interessos ja no són els veritables valors que l'esport promou, com el treball en equip, la responsabilitat, l'educació, l'esforç, la superació, etc. Aquests valors són els que s'han de transmetre als nens des de ben petits a les escoles, als clubs, als carrers i a cada racó on la pràctica de l'esport tingui presència. Sembla que, a la societat actual, promoure aquests valors i fer de l'esport un espectacle de masses no és compatible. Avui dia, l'esport de masses ofereix entreteniment i emocions que poden paralitzar tot un país. Però, sovint, l'esport ens ofereix espectacles dantescos que tenen poc a veure amb la seva veritable essència. Malauradament, aquest costat negatiu de l'esport s'està fent cada vegada més present.

En la majoria dels casos, es tracta d'accions violentes i actes de vandalisme, ja sigui per part del públic assistent a l'espectacle o bé per part dels protagonistes que el practiquen. En aquests casos, l'esport deixa de ser un factor beneficiós per a la societat i es converteix en una eina devastadora que arriba en forma d'influència negativa a totes les esferes on es practica. Aquests aspectes no sempre es tenen en compte ni es reflexiona sobre la importància de lluitar contra ells en una societat completament lliurada a la lògica de l'espectacle.

ANTECEDENTS

El 26 d'abril del 2014, Raúl Sánchez Fernández, futbolista i muntanyenc, jugava un partit de lliga amb el seu equip de futbol (equip de veterans de Lloreda). Gairebé al final del partit va patir una agressió per part d'un jugador de l'equip rival (Equo Calella). Es tractava d'un partit oficial de la Lliga de l'Associació de Veterans Vallès - Maresme.

Aquesta agressió li va provocar lesions a les vèrtebres C3 i C4 i un trencament parcial de la medul·la, que el va deixar tetraplègic. Des d'aleshores, després d'haver passat un calvari d'hospitalitzacions i operacions, en Raúl lluita cada dia per recuperar tota la mobilitat possible de les extremitats i per deixar de ser una persona completament dependent.

Tot i que l'esport va canviar radicalment la seva vida (plans de futur, hàbits, etc.), encara l'encisa, i somia poder tornar a practicar-lo algun dia, sempre que la seva recuperació l'hi permeti. Sap que és difícil i que no serà igual que abans, però té les ganes i la força necessàries per poder-ho aconseguir. Però el seu objectiu principal no és arribar a la inclusió amb la pràctica de l'esport, sinó que és posar el seu gra de sorra per intentar eradicar la violència que, malauradament, es produeix a l'esport i, especialment, al futbol. Sap molt bé que no poden tornar a repetir-se situacions com la seva i està disposat a fer tot el que estigui al seu abast, tot posant el seu cas com a exemple de sensibilització i prevenció d'aquestes conductes indesitjables que normalment apareixen a l'esport.

Actualment, en Raúl segueix en fase de recuperació i es troba a l'espera del judici per l'agressió. Des de fa uns mesos ha començat a contactar amb organitzacions i clubs esportius a escala local per poder explicar la seva història i conscienciar totes les persones (especialment els nens) que la pràctica de l'esport ha de ser un acte de civisme i que sempre cal tractar amb respecte tant els companys com els rivals amb els quals ens enfrontem en una competició. Paradoxalment, un dia, aquesta passió pel futbol es va transformar en una violència que li va prendre tots els somnis que tenia i el va col·locar en una cadira de rodes per passar a tenir una nova vida que mai havia somiat.

OBJECTIU

L'objectiu d'aquest projecte és dur a terme una tasca social de sensibilització i conscienciació cap al bon comportament a l'esport, col·laborant amb tot tipus d'entitats relacionades, o no, amb el món de l'esport. Per assolir-lo, en una primera fase, hem rodat un documental que explica la història personal d'en Raúl: com era la seva vida abans, durant i després de l'agressió. Així mateix, fem una reflexió sobre la violència que pateix una part de l'esport

modern i, especialment, del futbol, i com aquesta violència pot influir en la societat i en la vida de les persones.

En la segona fase, volem fer-ne una difusió molt activa a través de canals convencionals (televisió, internet i festivals) i també a través de projeccions presencials. Es tracta de fer una sèrie de projeccions al major nombre possible d'entitats, relacionades i no relacionades amb l'esport, on en Raúl pugui parlar sobre la seva experiència personal i on també es puguin mostrar altres casos relacionats amb la violència a l'esport. Volem crear un espai itinerant on puguem generar debats sobre un tema tan important com aquest. Estem oberts a les diferents sinergies i activitats paral·leles que puguin sorgir arran de la difusió del documental. També estem oberts a entaular debats amb experts en la matèria i amb altres persones que, com en Raúl, han patit de manera directa o indirecta la violència a l'esport.

EL DOCUMENTAL

FITXA TÈCNICA

Títol:	<i>26 d'abril – Play Again</i>
Productora:	Guillermo Cruz – YermoTV
Gènere:	Documental
Llengua:	Castellà
Durada:	70 minuts
Color / B/N	Color

EQUIP TÈCNICO

Director:	Guillermo Cruz
Producció:	Raquel Sotillos i Guillermo Cruz
Guió:	Óscar Vázquez i Guillermo Cruz
Càmera:	Raúl de la Morena, Juanjo Bermejo, Guillermo Cruz
Foto fixa:	Frederic Lista
Edició:	Bruno Palazón-Arnaud i Guillermo Cruz
So:	Enrique G Bermejo
Música:	Juan Marchena
Subtítols a l'anglès:	AudioProjects
Audiodescripció i subtítols per a persones sordes:	Mar Ortells i Paula Fernández

SINOPSI

El 26 d'abril del 2014, la vida de Raúl Sánchez va canviar completament. En el transcurs d'un partit de futbol en una lliga de veterans, un jugador de l'equip contrari li va assestar un cop de peu brutal a la part posterior que el va deixar tetraplègic.

Després d'una llarga hospitalització, ha d'emprendre un nou camí i acceptar una nova i dura realitat. En Raúl ens explica en primera persona com és la seva vida després de l'agressió, a la vegada que exposa el seu cas com a exemple davant d'homes i dones, nens i nenes, esportistes o no esportistes, amb l'únic objectiu que no torni a ocórrer mai més el que va succeir aquell fatídic 26 d'abril.

REFLEXIÓ DEL DIRECTOR

Quan afrontes una història tan dura com la d'en Raúl, un dels reptes més importants és intentar tenir empatia amb el protagonista i que no t'afecti emocionalment, posant-te una cuirassa que impedeixi traspasar la línia emocional del patiment per poder narrar els fets de la manera més objectiva possible. Tot i així, és molt difícil que no t'afecti. Però la cosa es complica quan el protagonista és el teu amic i és ell mateix qui et demana que expliquis la seva història.

Des del principi, quan estava hospitalitzat, en Raúl em va demanar que fes un documental sobre el que li havia passat. En aquell moment era una bogeria només el fet de plantejar-s'ho, ja que estava en estat de xoc...

Gairebé un any més tard, en Raúl em va dir que volia fer el Camí de Santiago. Em va semblar una bona idea i, sobretot, vaig pensar que seria bo per a ell. Però la seva recuperació no va ser l'esperada i no vam poder ni tan sols iniciar el projecte. Mesos després em va dir que volia fer alguna cosa de caràcter social, i va ser aleshores quan vam decidir de donar forma al projecte. Normalment, l'objectiu principal d'un director a l'hora d'explicar una història és el de transmetre emocions amb la càmera i arribar al major nombre de persones possible. Però, en aquest cas, sempre he pensat que l'objectiu principal d'aquest documental havia de ser fer un gir a la vida d'en Raúl i ajudar-lo a superar aquesta barrera que la vida li va posar un 26 d'abril.

Raúl Sánchez (39 anys).

Exfutbolista. Va patir una agressió en un partit de veterans que li va provocar una lesió medul·lar. Tot i que l'esport va canviar radicalment la seva vida (plans de futur, hàbits, etc.), encara l'encisa, i somia poder tornar a practicar-lo algun dia, sempre que la seva recuperació l'hi permeti. Sap que és difícil i que no serà com abans, però té les ganes i la força necessàries per poder-ho aconseguir.

Però el seu objectiu principal no és arribar a la inclusió amb la pràctica de l'esport, sinó que és posar el seu gra de sorra per intentar eradicar la violència que, malauradament, de vegades s'exerceix a la pràctica esportiva i, especialment, al futbol. Sap molt bé que no poden tornar a repetir-se situacions com la seva i està disposat a fer tot el que estigui al seu abast, tot posant el seu cas com a exemple de sensibilització i prevenció d'aquestes conductes indesitjables que normalment apareixen a l'esport.

Actualment, en Raúl segueix en fase de recuperació i es troba a l'espera del judici per l'agressió. Des de fa uns mesos ha començat a contactar amb organitzacions i clubs esportius a escala local per poder explicar la seva història i conscienciar totes les persones (especialment nens i nenes) que la pràctica de l'esport ha de ser un acte de civisme i que sempre cal tractar amb respecte tant els companys com els rivals amb els quals ens enfrontem.

Paradoxalment, un dia, aquesta passió pel futbol es va transformar en una violència que li va prendre tots els somnis que tenia i el va col·locar en una cadira de rodes per passar a tenir una nova vida que mai havia somiat.